15/04/2019

“Η ταπείνωση γίνεται η πηγή της τελειότητας”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Στον Ιερό Ενοριακό Ναό Αγίου Γεωργίου της παραμεθορίου κωμοπόλεως Νέας Βύσσας ιερούργησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός, την Ε΄ Κυριακή των Νηστειών.

Ερμηνεύοντας ο Σεβασμιώτατος το ευαγγελικό ανάγνωσμα της ημέρας, μεταξύ άλλων, δήλωσε: «Ο πόθος της φιλοδοξίας γίνεται πάθος που αναζητά να παραμερίσει, να υποτάξει, να καταδυναστεύει και να καταπιέσει τους άλλους. Γι' αυτό ο φιλόδοξος είναι αδίστακτος και σκληρός. Κατεβάζει τους άλλους προκειμένου να ανεβεί αυτός. Επιδιώκει αξιώματα όχι για να υπηρετεί τους άλλους, αλλά για να τον υπηρετούν. Έτσι δηλητηριάζει τις διαπροσωπικές του σχέσεις και τις οδηγεί σε αδιέξοδο. Γίνεται μισητός και ατιμώτερος πάντων. Μέσα στη φιλαρχία του πνίγεται από την ιδιοτέλεια, την κολακεία, την υποκρισία και καταλήγει στο πικρό κενό της ματαιοφροσύνης. Έστω και αν αναρριχηθεί σε υψηλά αξιώματα, έστω και αν πετύχει τις ματαιόδοξες επιδιώξεις του, παραμένει αχόρταγος, παραδομένος στο τυραννικό και ανικανοποίητο πάθος του. Ο Χριστός μάς προτρέπει να αντιμετωπίσουμε την ψυχική αρρώστια της φιλοδοξίας με τη θεραπευτική αγωγή της ταπεινοφροσύνης. Στην πληγή της φιλαρχίας μάς υποδεικνύει το φάρμακο της διακονίας και της θυσίας. Με τον λόγο και το παράδειγμά Του φανερώνει τον ασφαλή δρόμο της κατάκτησης του μεγαλείου.

Ο Χριστός είναι ταπεινός, «μάθετε απ’ εμού ότι πράος ειμί και ταπεινός τη καρδία» (Ματθ. 11,29) και αυτό είναι το μεγαλείο και η δόξα Του. Μία δόξα που προέρχεται και εκφράζεται με την ταπείνωση ανατρέπει τη συνηθισμένη

ανθρώπινη λογική. Ακούμε τον Χριστό να μιλάει για δόξα τη νύχτα του εξευτελισμού και της ατίμωσης στον κήπο της Γεθσημανή «νυν εδοξάσθη ο Υιός του ανθρώπου, και ο Θεός εδοξάσθη εν αυτώ» (Ἰω. 13,31). Η ταπείνωση γίνεται η πηγή της τελειότητας, ο μαγνήτης που ελκύει τη Χάρη του Θεού· «Θεός υπερηφάνοις αντιτάσσεται, ταπεινοίς δε δίδωσι χάριν» (Α’ Πέτρ. 5,5). Κατά τα δεδομένα του κόσμου τούτου η δύναμη μετριέται από την εξουσία και την επιβολή στους άλλους. Για τα σταθμά όμως του Θεού η αξία ζυγίζεται με τη διακονία και τη θυσία για τους άλλους. Άλλωστε ο ίδιος ο Χριστός τονίζει ότι «ουκ ήλθε διακονηθήναι, αλλά διακονήσαι, και δούναι την ψυχήν αυτού λύτρον αντί πολλών» (Μαρκ. 10,45). Ο σταυρικός Του θάνατος υπήρξε το αποκορύφωμα και η απόδειξη της διακονίας Του. Όταν διακονούμε τους άλλους, επιβεβαιώνουμε ότι ακολουθούμε τον Χριστό και θεραπεύουμε ό,τι πονάει τον άνθρωπο. Κάθε φορά που υπηρετούμε τους άλλους μάς επισκιάζει η Χάρη του Θεού και βρίσκουμε τον πραγματικό εαυτό μας».

Το απόγευμα της ιδίας ημέρας ο Σεβασμιώτατος χοροστάτησε και μίλησε για την αξία της εγκράτειας, κατά την ακολουθία του Κατανυκτικού Εσπερινού, στον Ιερό Ενοριακό Ναό Αγίου Γεωργίου της ωσαύτως παραμεθορίου κωμοπόλεως των Καστανεών. Τους ύμνους της ακολουθίας απέδωσε η Χορωδία του Ιεροψαλτικού Συλλόγου της Ιεράς Μητροπόλεως, υπό την διεύθυνση του Προέδρου του Πρωτοψάλτου Μαργαρίτη Αστεριάδη. Με την ευκαιρία αυτή ο Σεβασμιώτατος

χειροθέτησε αναγνώστες τρία από τα μέλη της χορωδίας.